

Elemente de geometrie computațională

Materialul următor își propune prezentarea modului de rezolvare pentru câteva probleme de geometrie computațională reducând cât mai mult posibil utilizarea funcțiilor de bibliotecă (mai ales a celor ce implică lucru cu numere reale).

Prezentăm, mai întâi, câteva rezultate utile:

1. Determinarea distanței dintre două puncte din plan.

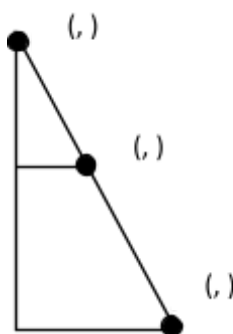
Fie două puncte de coordonate (x_1, y_1) , și (x_2, y_2) . Distanța în plan dintre ele se calculează folosind teorema lui Pitagora. Se formează un triunghi dreptunghic, în care catetele au lungimi $|x_1 - x_2|$ respectiv $|y_1 - y_2|$. Așadar, distanța este lungimea ipotenuzei acestui triunghi, adică:

$$\sqrt{(x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2}$$

Formula este valabilă și pentru cazurile particulare de puncte cu același x sau cu același y.

2. Verificarea coliniarității a trei puncte. Aria unui triunghi determinat de trei puncte în plan.

Fie punctele de coordonate: (x_1, y_1) , (x_2, y_2) și (x_3, y_3) . Dacă acestea sunt coliniare ne putem imagina următorul desen:

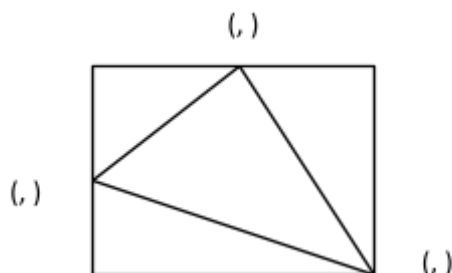

Cele două triunghiuri sunt asemenea, deci avem relația: $\frac{(x_2 - x_1)}{(x_3 - x_1)} = \frac{(y_2 - y_1)}{(y_3 - y_1)}$, care poate fi scrisă:

$$(x_2 - x_1)(y_3 - y_1) - (x_3 - x_1)(y_2 - y_1) = 0$$

Aceasta este relația pe care trebuie să o verificăm punctele pentru ca ele să fie coliniare.

Un rezultat interesant este următorul: dacă notăm cu D expresia din partea stângă a semnelui "=", atunci $\frac{|D|}{2}$ reprezintă aria triunghiului format cu punctele date (am notat cu $|D|$ valoarea absolută a numărului D). Iată o modalitate simplă de justificare. Înscriem triunghiul format de cele 3 puncte într-un dreptunghi, cu laturile paralele cu axele, ca în figură (consider laturi ale dreptunghiului cele cu x minim, x maxim, y minim, y maxim).

Putem calcula aria triunghiului în următorul mod: Scădem din aria dreptunghiului ariile a trei triunghiuri dreptunghice. Pe exemplul prezentat obținem:

$$(x_3 - x_1)(y_2 - y_3) - \frac{(x_2 - x_1)(y_2 - y_1)}{2} - \frac{(x_3 - x_2)(y_2 - y_3)}{2} - \frac{(x_3 - x_1)(y_1 - y_3)}{2}.$$

Desfășcând parantezele și reducând termenii asemenea, vom obține același lucru (eventual cu semne schimbate). Exemplul este unul particular, dar indiferent de poziționarea varfurilor triunghiului în raport cu dreptunghiul, relația este valabilă (de exemplu, putem avea două vârfuri ale triunghiului suprapuse cu două ale dreptunghiului, vecine sau diagonale opuse).

3. Ecuația dreptei în plan.

Pentru 3 valori date a , b și c , toate punctele din plan care verifică relația $a \cdot x + b \cdot y + c = 0$, se găsesc pe aceeași dreaptă. Dându-se două puncte (x_1, y_1) și (x_2, y_2) , pentru a scrie ecuația dreptei determinată de ele facem următorul raționament. Fie (x, y) un alt punct aflat pe dreapta determinată de cele două puncte date. Din cele de mai sus, înseamnă că el verifică relația: $(x_2 - x_1)(y - y_1) - (x - x_1)(y_2 - y_1) = 0$. Efectuând operațiile și cuplând altfel termenii obținem: $(y_1 - y_2)x + (x_2 - x_1)y + x_1(y_2 - y_1) - y_1(x_2 - x_1) = 0$, deci:

$$a = y_1 - y_2$$

$$b = x_2 - x_1$$

$$c = x_1(y_2 - y_1) - y_1(x_2 - x_1)$$

Odată obținute a , b , c ca mai sus, așa cum am spus, pentru toate punctele (x, y) de pe dreaptă, expresia $a \cdot x + b \cdot y + c$ are valoarea 0. Mai mult, este de o mare valoare următorul rezultat: toate punctele din același semiplan, introduse în ecuația dreptei, fac ca expresia să dea o valoare nenulă și cu același semn. Adică pentru toate punctele (x, y) dintr-un semiplan avem: $a \cdot x + b \cdot y + c > 0$ și pentru toate punctele (x, y) din celălalt semiplan avem $a \cdot x + b \cdot y + c < 0$.

Aplicații rezolvate

1. Verificare dacă un punct se găsește pe un segment.

Enunț

Cerința

Se dau un punct și un segment în plan. Să se verifice dacă punctul se găsește pe segment.

Date de intrare

Fișierul punctsegment.in conține pe prima linie 6 numere naturale separate prin spații, respectiv: $X_1, Y_1, X_2, Y_2, X_3, Y_3$. Segmentul are capetele (X_2, Y_2) și (X_3, Y_3) .

Date de ieșire

Fișierul punctsegment.out conține pe primul rând DA (dacă punctul de coordonate X_1, Y_1 se găsește pe segment) sau NU (în caz contrar).

Restricții și precizări

Numerele din fișierul de intrare sunt întregi cuprinse între -1001 și 1001

Segmentul are lungimea nenulă

Exemplu

punctsegment.in

2 2 1 1 3 3

punctsegment.out

DA

Descrierea soluției

Verificăm mai întâi dacă punctul (X_1, Y_1) se găsește pe dreapta determinată de punctele (X_2, Y_2) și (X_3, Y_3) .

Acest lucru este necesar dar nu suficient. Trebuie în plus ca X_1 să aparțină intervalului $[\min(X_2, X_3), \max(X_2, X_3)]$ și Y_1 să aparțină intervalului $[\min(Y_2, Y_3), \max(Y_2, Y_3)]$. Dacă sunt puse ambele condiții se rezolvă și cazurile particulare când dreapta suport a segmentului este paralelă cu una dintre axele sistemului de coordonate.

Sursa

```
#include <fstream>
#include <stdlib.h>
using namespace std;
ifstream fin ("punctsegment.in");
ofstream fout("punctsegment.out");
int X1, Y1, X2, Y2, X3, Y3;
int det(int X1, int Y1, int X2, int Y2, int X3, int Y3) {
    return (X2-X1)*(Y3-Y1) - (X3-X1)*(Y2-Y1);
}
int punctPeSegment(int x1, int y1, int x2, int y2, int x3, int y3) {
    int d = det(x1, y1, x2, y2, x3, y3);
    if (d!=0)
        return 0;
    if (x1 == x3 && y1 == y3)
        return 1;
    if (x2 == x3 && y2 == y3)
        return 1;
    if ((x3-x1) * (x3-x2) < 0 || (y3-y1) * (y3-y2) < 0)
        return 1;
    else
        return 0;
}
void msgAndOut(char *msg) {
    fout<<msg;
```

```

    exit(0);
}
int main() {
    fin>>X1>>Y1>>X2>>Y2>>X3>>Y3;
    if (punctPeSegment(X3, Y3, X2, Y2, X1, Y1))
        msgAndOut("DA\n");
    else
        msgAndOut("NU\n");
    return 0;
}

```

2. Verificarea intersecției a două segmente.

Enunț

Cerința

Se dau două segmente în plan, specificate prin coordonatele capetelor. Să se verifice dacă au cel puțin un punct comun.

Date de intrare

Fișierul `intersectiesegmente.in` conține pe prima linie 8 numere naturale separate prin spații, respectiv: $X_1, Y_1, X_2, Y_2, X_3, Y_3, X_4, Y_4$. Primul segment are capetele (X_1, Y_1) și (X_2, Y_2) .

Date de ieșire

Fișierul `intersectiesegmente.out` conține pe primul rând DA (când segmentele se intersectează) sau NU (în caz contrar).

Restricții și precizări

Numerele din fișierul de intrare sunt întregi cuprinse între -1001 și 1001.

Ambele segmente au lungimea nenulă.

Exemplu

`intersectiesegmente.in`

-1 -1 1 1 -1 1 1 -1

`intersectiesegmente.out`

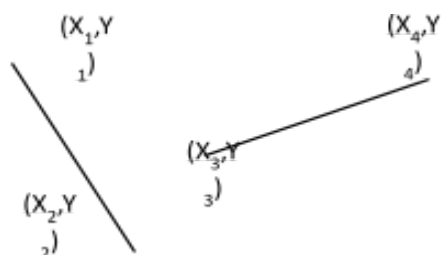
DA

Descrierea soluției

Pentru a elimina diverse cazuri particulare, putem mai întâi testa următoarele:

- Dacă un punct al unui segment coincide cu un punct al celuilalt segment;
- Dacă un punct al unui segment se află pe celălalt segment;

Rămâne eventual de tratat cazul general. Introducând coordonatele punctelor unui segment în ecuația dreptei determinate de celălalt segment trebuie să obținem semne contrare. Nu este suficient să facem testul doar pentru unul dintre segmente, ci pentru ambele (vezi figura).

Se observă că deși punctele (X_1, Y_1) și (X_2, Y_2) introduse în ecuația dreptei determinată de celelalte două puncte dau semne contrare, segmentele nu se intersectează, fiind necesar ca și punctele (X_3, Y_3) respectiv (X_4, Y_4) introduse în ecuația dreptei determinată de (X_1, Y_1) și (X_2, Y_2) să dea semne contrare.

Sursa

```

#include <fstream>
#include <stdlib.h>

```

```

using namespace std;
ifstream fin ("intersectiesegmente.in");
ofstream fout("intersectiesegmente.out");
int X1, Y1, X2, Y2, X3, Y3, X4, Y4;
int d1, d2, d3, d4;
int det(int X1, int Y1, int X2, int Y2, int X3, int Y3) {
    return (X2-X1)*(Y3-Y1) - (X3-X1)*(Y2-Y1);
}
int punctPeSegment(int x1, int y1, int x2, int y2, int x3, int y3) {
    int d = det(x1, y1, x2, y2, x3, y3);
    if (d!=0)
        return 0;
    if (x1 == x3 && y1 == y3)
        return 1;
    if (x2 == x3 && y2 == y3)
        return 1;
    if ((x3-x1) * (x3-x2) < 0 || (y3-y1) * (y3-y2) < 0)
        return 1;
    else
        return 0;
}
void msgAndOut(char *msg) {
    fout<<msg;
    exit(0);
}
int main() {
    fin>>X1>>Y1>>X2>>Y2>>X3>>Y3>>X4>>Y4;
    if (punctPeSegment(X1, Y1, X2, Y2, X3, Y3)) {
        msgAndOut("DA\n");
    }
    if (punctPeSegment(X1, Y1, X2, Y2, X4, Y4)) {
        msgAndOut("DA\n");
    }
    if (punctPeSegment(X3, Y3, X4, Y4, X1, Y1)) {
        msgAndOut("DA\n");
    }
    if (punctPeSegment(X3, Y3, X4, Y4, X2, Y2)) {
        msgAndOut("DA\n");
    }
    d1 = det(X3, Y3, X4, Y4, X1, Y1);
    d2 = det(X3, Y3, X4, Y4, X2, Y2);
    d3 = det(X1, Y1, X2, Y2, X3, Y3);
    d4 = det(X1, Y1, X2, Y2, X4, Y4);
    if (d1 * d2 < 0 && d3 * d4 < 0)
        msgAndOut("DA\n");
    else
        msgAndOut("NU\n");
    return 0;
}

```

În continuare, s-ar putea formula și cerința: care sunt coordonatele punctului de intersecție al dreptelor suport pentru cele două segmente ?

Pentru rezolvarea acestei cerințe scriem mai întâi ecuațiile celor două drepte și vom obține:

$a_1x + b_1y + c_1 = 0$ (pentru dreapta determinată de punctele X_1, Y_1 și X_2, Y_2) respectiv

$a_2x + b_2y + c_2 = 0$ (pentru dreapta determinată de punctele X_3, Y_3 și X_4, Y_4).

Dacă o ecuație este combinație liniară a celeilalte (adică există o valoare nenulă k așa încât $a_1 = k \cdot a_2$, $b_1 = k \cdot b_2$ și $c_1 = k \cdot c_2$), atunci cele două drepte coincid și putem spune că au o infinitate de puncte în comun.

Exemplu: $2x + 3y + 4 = 0$ respectiv $6x + 9y + 12 = 0$.

Dacă există k nenul încât $a_1 = k \cdot a_2$, $b_1 = k \cdot b_2$ și $c_1 \neq k \cdot c_2$ atunci cele două drepte nu coincid dar sunt paralele.

Exemplu: $2x + 3y + 4 = 0$ respectiv $6x + 9y + 11 = 0$.

În celelalte cazuri cele două drepte au un singur punct de intersecție pe care îl determinăm ca fiind soluția unică a sistemului de ecuații:

$$a_1x + b_1y + c_1 = 0$$

$$a_2x + b_2y + c_2 = 0$$

Un mod de rezolvare este prezentat în continuare. Presupunem că înmulțim prima ecuație cu a_2 și pe a doua cu $-a_1$.

$$+ a_2 a_1 x + a_2 b_1 y + a_2 c_1 = 0$$

$$- a_1 a_2 x - a_1 b_2 y - a_1 c_2 = 0$$

Adunând cele două relații observăm că se reduc termenii ce îl conțin pe x și îl putem exprima pe y :

$$y = (a_1 c_2 - a_2 c_1) / (a_2 b_1 - a_1 b_2)$$

De fapt doar această formulă ne este necesară în calcule. Observăm că numitorul nu poate fi 0 (din relațiile de calcul pentru coeficienții a și b rezultă că numitorul ar fi 0 doar dacă cele două drepte sunt paralele sau coincid). Pe x îl putem calcula cu relația $x = (-b_1 - c_1)/a_1$. Cazul în care a_1 este 0 corespunde cazului particular că prima dreaptă este paralelă cu axa ox . În acest caz îl extragem pe x din a doua ecuație (nu pot fi simultan 0 a_1 și a_2 căci ar însemna că dreptele sunt paralele sau coincid).

3. Determinarea distanței de la un punct la o dreaptă.

Enunț

Cerința

Se dau în plan, un punct și o dreaptă. Să se determine distanța de la punct la dreaptă.

Date de intrare

Fișierul distantapunctdreapta.in conține pe prima linie 6 numere naturale separate prin spații, respectiv: $X_1, Y_1, X_2, Y_2, X_3, Y_3$. Se cere determinarea distanței de la punctul de coordonate (X_1, Y_1) la dreapta care trece prin punctele de coordonate (X_2, Y_2) și (X_3, Y_3) .

Date de ieșire

Fișierul distantapunctdreapta.out conține pe primul rând un număr real cu exact două zecimale exacte (fără rotunjire).

Restricții și precizări

Numerele din fișierul de intrare sunt întregi cuprinse între -1001 și 1001.

Punctele care determină dreapta sunt distincte.

Exemplu

distantapunctdreapta.in

0 1 0 0 1 0

distantapunctdreapta.out

1.00

Descrierea soluției

Vom exprima în două moduri aria triunghiului determinat de cele trei puncte.

În primul rând prin formula dedusă la începutul prezentării:

$$|(X_2 - X_1)(Y_3 - Y_1) - (X_3 - X_1)(Y_2 - Y_1)| / 2$$

În al doilea rând prin arhicunoscuta formulă baza * înălțimea / 2.

În cazul nostru, baza este chiar distanța dintre punctele (X_2, Y_2) și (X_3, Y_3) iar înălțimea este chiar valoarea care ni se cere. Așadar obținem rezultatul:

$$\frac{(X_2 - X_1)(Y_3 - Y_1) - (X_3 - X_1)(Y_2 - Y_1)}{\sqrt{(X_3 - X_2)^2 + (Y_3 - Y_2)^2}}$$

Se păstrează valoarea absolută a rezultatului.

Dacă avem deja scrisă ecuația dreptei la care avem de calculat distanța ca fiind: $ax + by + c = 0$, atunci formula se mai poate scrie:

$$\frac{|aX_1 + bY_1 + c|}{\sqrt{a^2 + b^2}}$$

Sursa

```
#include <fstream>
#include <cmath>
#include <iomanip>
using namespace std;
ifstream fin ("distantapunctdreapta.in");
ofstream fout ("distantapunctdreapta.out");
int X1, Y1, X2, Y2, X3, Y3;
int det(int X1, int Y1, int X2, int Y2, int X3, int Y3) {
    return (X2-X1)*(Y3-Y1) - (X3-X1)*(Y2-Y1);
}
int distantaPuncte(int X1, int Y1, int X2, int Y2) {
    return (X1-X2)*(X1-X2) + (Y1-Y2)*(Y1-Y2);
}
int main() {
    fin>>X1>>Y1>>X2>>Y2>>X3>>Y3;
    int a = det(X1, Y1, X2, Y2, X3, Y3);
    if (a < 0)
        a = -a;
    int d = distantaPuncte(X2, Y2, X3, Y3);
    double h = a/sqrt(d);
    fout<<setprecision(2)<<fixed<< (int) (h*100)/100.0;
    return 0;
}
```

4. Determinarea distanței de la un punct la un segment.**Enunț****Cerința**

Se dau în plan, un punct și un segment. Să se determine distanța minimă de la punctul dat la un punct aparținând segmentului.

Date de intrare

Fișierul distantapunctsegment.in conține pe prima linie 6 numere naturale separate prin spații, respectiv: $X_1, Y_1, X_2, Y_2, X_3, Y_3$. Se cere determinarea distanței minime de la punctul de coordonate (X_1, Y_1) la un punct aparținând segmentului cu capetele în punctele (X_2, Y_2) și (X_3, Y_3) .

Date de ieșire

Fișierul distantapunctsegment.out conține pe primul rând un număr real cu exact două zecimale exacte (fără rotunjire).

Restricții și precizări

Numerele din fișierul de intrare sunt întregi cuprinse între -1001 și 1001.

Punctele care determină segmentul sunt distincte.

Exemplu

distantapunctsegment.in

0 1 0 0 1 0

distantapunctsegment.out

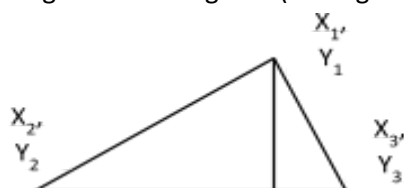
1.00

Descrierea soluției

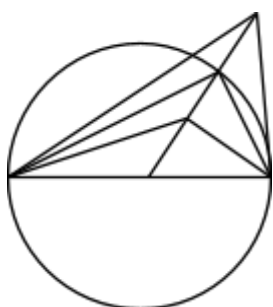
Dacă piciorul perpendicularei dusă din punct pe dreapta suport a segmentului cade chiar pe segment, problema se reduce la cea anterioară. Altfel, distanța de la punct la segment este egală cu distanța de la punct la unul dintre capetele segmentului.

Testăm mai întâi dacă punctul este chiar pe segment, caz în care rezultatul este 0.

Apoi pentru a decide dacă piciorul perpendicularei cade chiar pe segment facem observația: considerând triunghiul format de cele trei puncte, piciorul perpendicularei dusă din (X_1, Y_1) pe dreapta determinată de punctele (X_2, Y_2) și (X_3, Y_3) este pe segment dacă atât unghiul din (X_2, Y_2) cât și cel din (X_3, Y_3) sunt mai mici sau egale cu 90 de grade (vezi figurile următoare).

Pentru a verifica dacă un unghi este ascuțit sau obtuz, ne putem folosi de teorema lui Pitagora, așa cum se observă din figura următoare:

Considerăm cele trei triunghiuri cu o latură ca fiind diametrul desenat și cu cel de-al treilea vârf așa cum se vede în figură. Triunghiul care are al treilea vârf pe cerc are acel unghi de 90 de grade. Suma pătratelor laturilor sale (altele decât cea comună cu diametrul) este egală cu pătratul diametrului. Triunghiul care are al treilea vârf în interiorul cercului (și acel unghi este mai mare decât 90 de grade) are suma pătratelor laturilor (altele decât cea comună cu diametrul) mai mică decât pătratul diametrului iar pentru triunghiul cu vârful în afara cercului (deci cu acel unghi ascuțit), suma pătratelor laturilor (altele decât cea comună cu diametrul) este mai mare decât pătratul diametrului.

Așadar, pentru a testa dacă unghiul este obtuz putem verifica inegalitatea (din al treilea caz) din teorema lui Pitagora.

Sursa

```
#include <fstream>
#include <cmath>
#include <iomanip>
using namespace std;
ifstream fin ("distantapunctsegment.in");
ofstream fout ("distantapunctsegment.out");
int X1, Y1, X2, Y2, X3, Y3;
int det(int X1, int Y1, int X2, int Y2, int X3, int Y3) {
```



```

    return (X2-X1)*(Y3-Y1) - (X3-X1)*(Y2-Y1);
}
int distantaPuncte(int X1, int Y1, int X2, int Y2) {
    return (X1-X2)*(X1-X2) + (Y1-Y2)*(Y1-Y2);
}
int punctPeSegment(int x1, int y1, int x2, int y2, int x3, int y3) {
    int d = det(x1, y1, x2, y2, x3, y3);
    if (d!=0)
        return 0;
    if (x1 == x3 && y1 == y3)
        return 1;
    if (x2 == x3 && y2 == y3)
        return 1;
    if ((x3-x1) * (x3-x2) < 0 || (y3-y1) * (y3-y2) < 0)
        return 1;
    else
        return 0;
}
int main() {
    fin>>X1>>Y1>>X2>>Y2>>X3>>Y3;
    int a = det(X1, Y1, X2, Y2, X3, Y3);
    if (a == 0) {
        if (punctPeSegment(X3, Y3, X2, Y2, X1, Y1)) {
            fout<<setprecision(2)<<fixed<< 0.0;
        } else {
            int d1 = distantaPuncte(X1, Y1, X2, Y2);
            int d2 = distantaPuncte(X1, Y1, X3, Y3);
            if (d1 < d2)
                fout<<setprecision(2)<<fixed<< (int) (sqrt(d1)*100)/100.0;
            else
                fout<<setprecision(2)<<fixed<< (int) (sqrt(d2)*100)/100.0;
        }
        return 0;
    }
    if (a < 0)
        a = -a;
    int d1 = distantaPuncte(X2, Y2, X3, Y3);
    int d2 = distantaPuncte(X1, Y1, X3, Y3);
    int d3 = distantaPuncte(X2, Y2, X1, Y1);
    if (d2 < d1 + d3 && d3 < d1 + d2) {
        double h = a/sqrt(d1);
        fout<<setprecision(2)<<fixed<< (int) (h*100)/100.0;
    } else {
        int d1 = distantaPuncte(X1, Y1, X2, Y2);
        int d2 = distantaPuncte(X1, Y1, X3, Y3);
        if (d1 < d2)
            fout<<setprecision(2)<<fixed<<(int) (sqrt(d1)*100)/100.0;
        else
            fout<<setprecision(2)<<fixed<<(int) (sqrt(d2)*100)/100.0;
    }
    return 0;
}

```

5. Determinarea ariei unui poligon simplu (ale cărui laturi nu se autointersectează).

Enunț

Cerința

Se dau coordonatele în plan pentru n puncte. Să se afișeze valoarea ariei poligonului pe care acestea îl formează.

Date de intrare

Fișierul ariapoligonsimplu.in conține pe prima linie numărul de vârfuri ale poligonului, notat cu n . Pe următoarele n linii se găsesc câte două numere separate printr-un spațiu, reprezentând abscisa respectiv ordonata câte unui vârf. Acestea sunt date între-un sens de parcurgere a laturilor poligonului.

Date de ieșire

Fișierul ariapoligonsimplu.out conține pe primul rând un număr natural, cu exact o zecimală, reprezentând valoarea cerută.

Restricții și precizări

Numerele din fișierul de intrare sunt întregi cuprinse între -1001 și 1001

Poligonul nu este neapărat convex dar nu se autointersectează.

Exemplu

ariapoligonsimplu.in

4

0 0

1 0

1 1

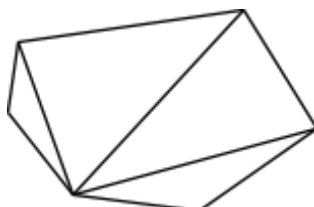
0 1

ariapoligonsimplu.out

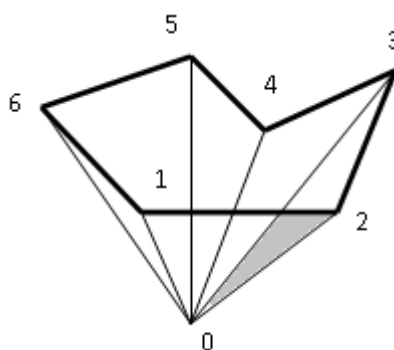
1.0

Descrierea soluției

Să analizăm mai întâi cazul poligonului convex. Putem alege un punct în interiorul poligonului (sau chiar unul dintre vârfurile poligonului) și însumăm ariile triunghiurilor formate cu acel punct și oricare două vârfuri vecine ale poligonului (vezi figura).

Pentru cazul general pare că acest lucru nu mai este valabil. Însă vom vedea că lucrurile sunt aproape la fel de simple. Să analizăm mai întâi figura următoare:

Vom calcula valoarea D (cu semn) pentru următoarele triplete de puncte $(0,1,2)$, $(0,2,3)$, $(0,3,4)$, $(0,4,5)$, $(0,5,6)$, $(0,6,1)$. Adică vom considera triunghiurile formate de punctul 0 cu fiecare latură a poligonului, dar vom păstra un sens de parcurgere (coordoatele punctelor unui triplet se vor scrie în formulă în ordinea dată). Pentru triunghiul hașurat observăm că aria sa se adună cu un semn în cazul scrierii lui D pentru triunghiul $(0, 1, 2)$ și cu celălalt semn în cazul scrierii lui D pentru triunghiul $(0, 2, 3)$. Aceasta pentru că

punctul 0 este de o parte a dreptei (1, 2) în sensul de orientare a sa de la 1 la 2, dar este de cealaltă parte a dreptei (2, 3) dacă o privim orientată de la 2 la 3. Raționamentul este valabil pentru toate zonele exterioare poligonului, deci valoarea ariei lor se va anula. Pentru zonele interioare valoarea se va aduna o singură dată și întotdeauna cu același semn. Așadar, rezultatul este:

$$\frac{|D_{(0,1,2)} + D_{(0,2,3)} + \dots + D_{(0,n-1,n)} + D_{(0,n,1)}|}{2}$$

Sursa

```
#include <fstream>
#include <iomanip>
#define DIM 100010
using namespace std;
ifstream fin ("ariapoligonsimplu.in");
ofstream fout ("ariapoligonsimplu.out");
pair<int, int> v[DIM];
int sol;
int n, i;
int aria(pair<int, int> a, pair<int, int> b, pair<int, int> c) {
    return (b.first-a.first) * (c.second-a.second) -
           (c.first-a.first) * (b.second-a.second);
}
int main() {
    fin>>n;
    for (i=1;i<=n;i++) {
        fin>>v[i].first>>v[i].second;
    }
    v[0] = v[n];
    for (i=0;i<n;i++) {
        sol += aria(v[0], v[i], v[i+1]);
    }
    fout<<setprecision(1)<<fixed<<sol/2.0;
    return 0;
}
```

6. Ordonarea unor puncte date în plan după unghiul pe care segmentul ce le unește cu originea îl face cu axa ox.

Enunț

Cerința

Se dau puncte distincte în plan. Asociem fiecărui punct semidreapta care pornește din originea sistemului de coordonate și trece prin acel punct. Să se afișeze punctele în ordine crescătoare a unghiului pe care semidreapta asociată îl face cu semidreapta spre plus infinit a axei OX. Dacă două unghiuri sunt egale se va afișa punctul cel mai apropiat de origine.

Date de intrare

Fișierul sortareunghi.in conține pe prima linie un număr n, reprezentând numărul de puncte. Pe următoarele n linii se găsesc câte două numere separate printr-un spațiu, reprezentând abscisa respectiv ordonata câte unui punct.

Date de ieșire

Fișierul sortareunghi.out conține n linii cu câte două numere separate prin spațiu fiecare, reprezentând abscisa respectiv ordonata câte unui punct, în ordinea cerută.

Restricții și precizări

1<=n<=100

Numerele din fișierul de intrare sunt întregi cuprinse între -1001 și 1001.

Unghiurile sunt în intervalul [0,360)

Punctul 0,0 nu se găsește în fișierele de intrare

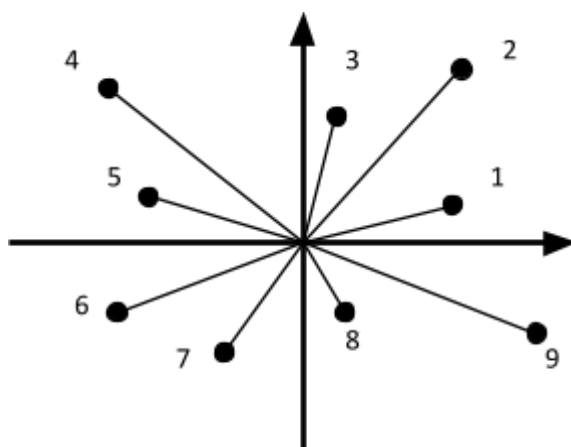
```

Exemplu
sortareunghi.in
3
1 1
-1 -1
-1 1
sortareunghi.out
1 1
-1 1
-1 -1

```

Descrierea soluției

Să analizăm figura în care am numerotat punctele chiar cu poziția pe care o ocupă în șirul final.

Observăm că dacă am scrie $D_{(0,1,2)}$ și $D_{(0,3,2)}$ am obține semne diferite. Dacă șirul ar fi sortat vom avea deci mereu același semn pentru $D_{(0,i,i+1)}$. Semnul lui D este deci criteriul pe care îl considerăm la compararea a 2 puncte în funcția de sortare. Apar însă probleme dacă punctele sunt coliniare. În acest caz valoarea D este 0 și când punctele sunt în același cadran, și că sunt în cadrane diferite, deci criteriul semnului lui D nu se mai poate aplica. Această problemă se rezolvă considerând ca prim criteriu de sortare cadranul în care se află cele două puncte de comparat. Astfel, dacă $X > 0$ și $Y \geq 0$ considerăm cadranul 1, pentru $X \leq 0$ și $Y > 0$ considerăm cadranul 2, pentru $X < 0$ și $Y \leq 0$ considerăm cadranul 3 iar pentru $X \geq 0$ și $Y < 0$ cadranul 4. Evident, al treilea criteriu de sortare, ca prioritate este distanța față de origine, conform cerinței.

O altă observație utilă pentru reducerea calculelor este că dacă unul dintre cele 3 puncte pentru care calculăm valoarea D este originea, formula D devine: $x_2y_1 - x_1y_2$. În practică sunt multe cazuri în care toate punctele de sortat sunt în același cadran sau toate deasupra axei ox . Este suficient ca și criteriu de comparare semnul expresiei scrise anterior.

Sursa

```

#include <fstream>
#include <algorithm>
using namespace std;
ifstream fin ("sortareunghi.in");
ofstream fout ("sortareunghi.out");
pair<int, int> v[103];
int n, i;
int cadran(int x, int y) {
    if (x > 0 && y >= 0)
        return 1;
    if (x >= 0 && y < 0)

```

```

        return 4;
    if (y > 0 && x <= 0)
        return 2;
    return 3;
}
int det(int X1, int Y1, int X2, int Y2, int X3, int Y3) {
    return (X2-X1)*(Y3-Y1) - (X3-X1)*(Y2-Y1);
}
int cmp(const pair<int, int> &a, const pair<int, int> &b) {
    int c1 = cadran(a.first, a.second);
    int c2 = cadran(b.first, b.second);
    if (c1 != c2)
        return c1 < c2;
    else {
        int d = det(0, 0, a.first, a.second, b.first, b.second);
        if (d != 0)
            return d > 0;
        else
            return a.first*a.first+a.second*a.second<b.first*b.first+b.second*b.second;
    }
}
int main() {
    fin>>n;
    for (i=1;i<=n;i++)
        fin>>v[i].first>>v[i].second;
    sort(v+1, v+n+1, cmp);
    for (i=1;i<=n;i++)
        fout<<v[i].first<<" "<<v[i].second<<"\n";
    return 0;
}

```

7. Înfașurătoarea convexă (cu număr maxim posibil de puncte pe margine).

Enunț

Cerința

Se dau puncte distincte în plan. Să se determine un poligon de arie maximă care are vârfuri dintre punctele date.

Date de intrare

Fișierul *infasuratoareconvexa.in* conține pe prima linie un număr n , reprezentând numărul de puncte. Pe următoarele n linii se găsesc câte două numere separate printr-un spațiu, reprezentând abscisa respectiv ordonata câte unui punct.

Date de ieșire

Fișierul *infasuratoareconvexa.out* conține pe prima linie un număr k , reprezentând numărul de vârfuri ale poligonului determinat. Pe următoarele k linii se găsesc câte două numere separate printr-un spațiu, reprezentând respectiv abscisa și ordonata câte unui punct.

Restricții și precizări

$1 \leq n \leq 100$

Numerele din fișierul de intrare sunt întregi cuprinse între -1001 și 1001

Primul punct care se va afișa va fi cel cu ordonata minimă, iar în caz de egalitate cel cu abscisa minimă

Punctele se vor afișa în sens trigonometric al parcurgerii lor pe înfașurătoare

Se cere soluția cu număr maxim de puncte (pot fi puncte coliniare pe înfașurătoare)

Exemplu

infasuratoareconvexa.in

5

1 1

0 0

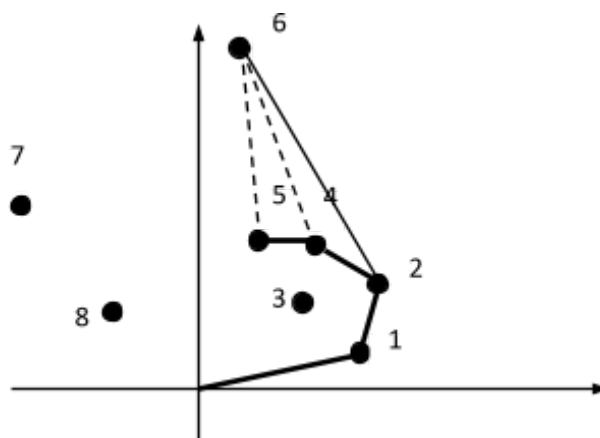
```
0 2
2 2
2 0
```

```
infasuratoareconvexa.out
```

```
4
0 0
2 0
2 2
0 2
```

Descrierea soluției

În prima etapă determinăm punctul cu valoarea Y minimă, iar dintre acestea pe acela cu valoarea X minimă. Scăzând coordonatele sale din coordonatele celorlalte puncte translatăm practic originea sistemului de axe în acel punct și toate celelalte se vor afla în cadranele 1 și 2. Ordonăm apoi celelalte puncte ca în problema anterioară. Originea precum și primul și ultimul punct din șirul ordonat vor face parte sigur din înfășurătoare. Pentru început inițializăm șirul punctelor de pe înfășurătoare cu primele două (originea și primul punct din șirul sortat). Parcurgem restul de puncte în ordinea sortării.

Cu punctele parcurse deja avem construită înfășurătoarea. În figură esre reprezentată starea de înaintea analizării punctului 6. Cu punctele de la 1 la 5 este marcată îngroșat înfășurătoarea. Deci șirul punctelor de pe înfășurătoare este 0, 1, 2, 4, 5 (punctul 3 este eliminat). La analiza punctului 6 observăm că nu putem extinde înfășurătoarea curentă întrucât unghiul care se formează între ultimele 2 puncte din șir (4 și 5) și punctul 6 este unul obtuz (identificăm asta prin semnul lui D pentru cele 3 puncte). Așadar, punctul 6 face să dispară din șir punctul 5. Pe același principiu, punctul 6 face să dispară și punctul 4 (unghiul format cu ultimele două puncte, acum 2 și 4 și punctul 6 este tot obtuz). Însă, unghiul format din 1, 2 și 6 este ascuțit, așadar 6 nu mai elimină puncte din șir iar la final se adaugă el în șir (ultimul punct ca unghi este mereu pe înfășurătoare). De asemenea, cum punctele 0 și 1 fac sigur parte de pe înfășurătoare, mereu vor fi în șir cel puțin 2 puncte.

Șirul punctelor aflate pe parcurs pe înfășurătoare se comportă așadar ca o stivă, fiecare punct dat ajungând acolo o dată (după ce eventual a eliminat dintre punctele puse în stivă anterior). Timpul de rulare a codului descris mai sus este așadar de ordinul numărului de puncte care se dau.

Pentru a obține număr maxim de puncte de pe înfășurătoare nu vom scoate din stivă punctul din vârf atunci când D este 0 (la testarea unghiului).

Urmul lucru de care trebuie ținut cont este următorul: În cazul în care două puncte sunt coliniare cu originea în ce ordine le sortăm ? Observăm că ultimele puncte trebuie parcurse în ordine descrescătoare a distanței față de origine (pentru a rămâne pe înfășurătoare număr maxim de puncte). Singurele puncte care trebuie parcurse în ordine crescătoare ale distanței față de origine sunt cele care fac unghiul minim cu axa ox (cele aflate pe dreapta determinată de punctele 0 și 1). Deci, ca al doilea criteriu de sortare vom considera descrescător după distanța față de origine, iar secvența de puncte de la început de pe dreapta determinată de 0 și 1 o vom simetriza.

Sursa

```
#include <fstream>
#include <algorithm>
#include <cmath>
#define INF 1002
using namespace std;
ifstream fin ("infasuratoareconvexa.in");
ofstream fout ("infasuratoareconvexa.out");
int det(int X1, int Y1, int X2, int Y2, int X3, int Y3) {
    return (X2-X1)*(Y3-Y1) - (X3-X1)*(Y2-Y1);
}
int cmp(const pair<int, int> &a, const pair<int, int> &b) {
    int d = det(0, 0, a.first, a.second, b.first, b.second);
    if (d != 0)
        return d > 0;
    else
        return a.first*a.first + a.second*a.second > b.first*b.first + b.second*b.second;
}
pair<int, int> v[103], s[103], aux;
int n, i, j, k, pminim;
int main() {
    fin>>n;
    pminim = 0;
    v[0].first = v[0].second = INF;
    for (i=1;i<=n;i++) {
        fin>>v[i].first>>v[i].second;
        if (v[i].second < v[pminim].second || (v[i].second ==
v[pminim].second)&&(v[i].first < v[pminim].first) ))
            pminim = i;
    }
    v[0] = v[pminim];
    v[pminim] = v[1];
    v[1] = v[0];
    for (i=1;i<=n;i++) {
        v[i].first -= v[0].first;
        v[i].second -= v[0].second;
    }
    sort(v+2, v+n+1, cmp);
    for (j=3;j<=n;j++)
        if (det(v[1].first, v[1].second, v[2].first, v[2].second, v[j].first,
v[j].second)) {
            break;
        }
    i=2;
    j--;
    while (i<j) {
        aux = v[i];
        v[i] = v[j];
        v[j] = aux;
        i++;
        j--;
    }
    s[1] = v[1];
```

```

    s[2] = v[2];
    k = 2;
    for (i=3;i<=n;i++) {
        while (k>=2&&det(s[k-1].first,s[k-1].second,s[k].first,s[k].second,v[i].first,
v[i].second)<0) {
            k--;
        }
        s[++k] = v[i];
    }
    fout<<k<<"\n";
    for (i=1;i<=k;i++)
        fout<<s[i].first + v[0].first<<" "<<s[i].second + v[0].second<<"\n";
    return 0;
}

```

8. Verificarea dacă un punct este în interiorul sau pe perimetrul unui poligon.

Enunț

Cerința

Se dau coordonatele în plan pentru n puncte care determină un poligon. Se mai dau coordonatele altor m puncte. Să se verifice, pentru fiecare dintre cele m puncte, dacă se găsește sau nu în interiorul (sau pe marginea) poligonului.

Date de intrare

Fișierul `punctinpoligonsimplu.in` conține pe prima linie două numere separate prin spațiu: n și m , reprezentând respectiv, numărul de vârfuri ale poligonului și numărul de puncte de testat. Pe următoarele n linii se găsesc câte două numere separate printr-un spațiu, reprezentând abscisa respectiv ordonata câte unui vârf al poligonului. Acestea sunt date între-un sens de parcurgere a laturilor poligonului. Pe următoarele m linii se găsesc câte două numere separate printr-un spațiu, reprezentând abscisa respectiv ordonata câte unui punct care trebuie testat.

Date de ieșire

Fișierul `punctinpoligonsimplu.out` conține m linii și pe fiecare dintre ele sa află mesajul DA sau NU după cum punctul corespunzător este sau nu în interiorul poligonului.

Restricții și precizări

$1 \leq n, m \leq 100$

Numerele din fișierul de intrare sunt întregi cuprinse între -1001 și 1001

Poligonul nu este neapărat convex dar nu se autointersectează.

În primele două teste poligonul este convex.

Exemplu

`punctinpoligonsimplu.in`

```

4 2
0 0
2 0
2 2
0 2
1 1
10 -2

```

`punctinpoligonsimplu.out`

```

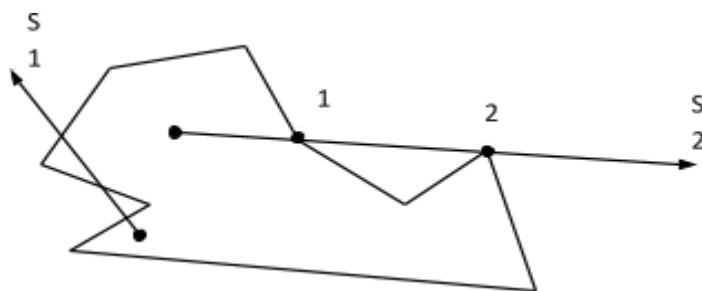
DA
NU

```

Descrierea soluției

Dacă poligonul este convex testul pentru un punct poate fi făcut astfel: Calculăm semnul valorilor D pentru toate tripletele formate din punctul de testat și oricare două puncte vecine pe poligon (respectând mereu un sens de parcurgere). Dacă se obține întotdeauna același semn atunci punctul se află în poligon.

Dacă poligonul nu este convex, observația cheie este următoarea: punctul este în poligon dacă și numai dacă există o semidreaptă (de fapt orice semidreaptă) cu originea în punctul de testat care va înțepa poligonul de un număr impar de ori. Astfel, testul ar avea drept cărămidă testarea intersecției a două segmente. În funcție de modul de alegere a semidreptei, pot apărea cazuri particulare (când semidreapta trece printr-un vârf al poligonului).

Observăm că o semidreaptă aleasă precum S_1 este una potrivită. O semidreaptă aleasă precum S_2 poate face să apară cazuri particulare mai dificil de tratat. De exemplu, dacă pe ea se află un punct ca 1, se observă că la întâlnirea lui trece din interiorul în exteriorul poligonului, iar dacă pe ea se află un punct ca 2, va rămâne în exterior (sau, după caz, în interior).

Pentru problema enunțată, datele fiind mici (atât numărul de puncte cât și coordonatele), este probabilitate foarte mare ca alegând aleator un punct la coordonate mai mari, dreapta ce se obține unindu-l cu punctul de testat să evite toate vârfurile poligonului. Așadar, în acest mod alegem semidreapta (generăm aleator celălalt punct de pe dreapta suport până când această dreaptă nu trece prin niciun vârf al poligonului dat).

Sursa

```
#include <fstream>
#include <cmath>
#include <iomanip>
#include <stdlib.h>
#include <time.h>
using namespace std;
ifstream fin ("punctinpoligonsimplu.in");
ofstream fout("punctinpoligonsimplu.out");
int det(int X1, int Y1, int X2, int Y2, int X3, int Y3) {
    return (X2-X1)*(Y3-Y1) - (X3-X1)*(Y2-Y1);
}
int punctPeSegment(int x1, int y1, int x2, int y2, int x3, int y3) {
    int d = det(x1, y1, x2, y2, x3, y3);
    if (d!=0)
        return 0;
    if (x1 == x3 && y1 == y3)
        return 1;
    if (x2 == x3 && y2 == y3)
        return 1;
    if ((x3-x1) * (x3-x2) < 0 || (y3-y1) * (y3-y2) < 0)
        return 1;
    else
        return 0;
}
int n, m, i, j, X1, Y1, intersect, testcurent, X3, Y3, X4, Y4, d1, d2, d3, d4;
```

```

pair<int, int> p[102];
int main() {
    fin>>n>>m;
    for (i=1;i<=n;i++)
        fin>>p[i].first>>p[i].second;
    p[0] = p[n];
    int X2 = 1002;
    int Y2 = 0;
    srand(time(0));
    for (j=1;j<=m;j++) {
        fin>>X1>>Y1;
        int ok = 0;
        for (i=0;i<n;i++) {
            if (punctPeSegment(p[i].first, p[i].second, p[i+1].first, p[i+1].second, X1,
Y1)) {
                ok = 1;
                break;
            }
        }
        if (ok) {
            fout<<"DA\n";
            continue;
        }
        do {
            X2 = 1002 + rand()%1000;
            Y2 = 1002 + rand()%1000;
            intersect = 0;
            testcurent = 1;
            for (i=0;i<n;i++) {
                X3 = p[i].first;
                Y3 = p[i].second;
                X4 = p[i+1].first;
                Y4 = p[i+1].second;

                d1 = det(X3, Y3, X4, Y4, X1, Y1);
                d2 = det(X3, Y3, X4, Y4, X2, Y2);
                d3 = det(X1, Y1, X2, Y2, X3, Y3);
                d4 = det(X1, Y1, X2, Y2, X4, Y4);
                if (d1 == 0 && d2 == 0) {
                    testcurent = 0;
                    break;
                }
            }
            if (punctPeSegment(X1, Y1, X2, Y2, X3, Y3) || punctPeSegment(X1, Y1, X2,
Y2, X4, Y4)) {
                testcurent = 0;
                break;
            }
            if (d1 * d2 < 0 && d3 * d4 < 0)
                intersect++;
        }
        if (testcurent) {
            if (intersect % 2 == 1) {
                fout<<"DA\n";
            } else {
                fout<<"NU\n";
            }
            break;
        }
    } while (1);
}
return 0;
}

```